

Сирийската криза и най-успешната пропагандна лъжа на всички времена.

Валтер Штауффахер

В началото на септември, тази година, водещи американски равнини – ортодоксални, консерватори и либерали се обърнаха към Конгреса на САЩ, призовавайки конгресмените да подкрепят планове на президента Обама за удар срещу Сирия. Те обосноваха този апел по следния начин:

„Ние Ви пишем, като потомци на оцелели от Холокоста и на бежанци, чийто предци са били обгазени в концентрационни лагери. Призоваваме Конгресът категорично да упълномощи президентът да използва сила в Сирия, във връзка „с използването на отровен газ и други оръжия за масово поразяване“, както е посочено в неговия проектозакон от 31 август. Чрез това решение Конгресът може да спаси живота на хиляди хора.“

Това е ясен пример за начините, по които действат манипулаторите, стоящи зад глобалистичната система. Всичко показва, че атаките с отровен газ в Сирия не са извършени от правителството на Асад, а от фундаменталистките терористични групи, подкрепяни от НАТО, Израел и арабските реакционни монархии. Чрез това отвратително престъпление терористите се опитаха да провокират интервенция на САЩ и техните съучастници в Сирия и по този начин да свалят светското правителство на Асад.

Израел и международният ционизъм са отчаяно нетърпеливи да видят такова развитие. Точно както Ирак и Либия бяха хвърлени в хаос, така и Сирия трябва да бъде отслабена, посредством постоянен вътрешен конфликт, понеже страни в такова състояние не представляват опасност за ционистката държава. Излишно е да посочваме, че израелците и петата им колона по света не са толкова глупави да признаят това публично. Те твърдят лицемерно, че са потомци на хора, чиито предци са били убити с газ в германските концентрационни лагери и като такива, те искат да предотвратят понататъшно използване на отровен газ. Те виждат военен удар срещу Сирия, като единственото средство за постигане на тази цел.

Обаче едно такова развитие би могло твърде лесно да предизвика нов световен пожар. Тогава, както сполучливо отбеляза френският ревизионист Робер Форизон, измисленият Холокауст би могъл да повлече след себе си един действителен такъв. Евреите, уж избити с газ в нацистките лагери, са де факто „несъществуващи хора“, както гениалният английски писател Джордж Оруел, формулира в пророческия си роман **"1984"**. Историята за изстреблението на евреите в газовите камери е най-голямата и най-успешната пропагандна лъжа на всички времена.

Това, разбира се, не означава, че евреите не са пострадали тежко през Втората световна война: те са били обезправени, лишени на собственост, подложени на депортации, стотици хиляди от тях са умрели от болести, изтощение и недохранване в концентрационните и трудови лагери, както и в гетата. Много от тях са били разстреляни на Източния фронт. Но тия преследвания за тях не са достатъчни, да обосноват безкрайното клеветене на националсоциалистическа Германия – и на самата идея на националсоциализма. Историята свидетелства, че лишаването на малцинства от права,

принудителен труд и избиване на цивилни са се случвали безброй пъти по време на война. От друга страна, планиран, хладнокръвен индустриален геноцид в химически кланици, напротив, никога не се е състоял. Химическите кланици са безусловно задължителни, за да бъде изобразен Холокаустът, като единствено по рода си престъпление в човешката история. По тази причина ревизионистите, опровергаващи с научни доводи общоприетите твърдения за съдбата на евреите, биват съдебно преследвани в много държави на така нареченият „свободен свят“. Те биват заклеймявани дори в държави като САЩ и Англия, където няма анти-ревизионистки закони.

Митът за Холокауста започва в началото на 1942 г., като военновременна пропаганда. За да настроят света срещу враговете на своя народ, еврейските организации разпространяват един безкраен поток от фантастични истории на ужасите за „лагери на смъртта“, където евреите били умъртвявани масово чрез електричество, гореща пара, газ и др. След войната методите за умъртвяване с електричество и гореща пара бързо бяха забравени, но не и тези с газ. До ден днешен, газовите камери са сърцето на Холокауст-пропагандата.

Три са основните причини, поради които победителите продължават да разпространяват военновременната пропаганда и след 1945 г. **Първо**, те искат да сметат под килима своите собствени престъпления. **Второ**, те искат завинаги да унищожат националното чувство на германците и да ги принизят до покорни васали. **Трето**, с помощта на Холокауст-историята, на еврейския народ се дава статут на мъченик и го прави неприкосновен. В същото време това оправда създаването на държавата Израел. Докато анти-колониалните движения по цял свят постоянно набираха сила, на ционистите в Палестина бе разрешено да започнат една колониална авантюра от най-чист вид, с ужасни последици за местното арабско население.

Лъжата Холокауст обаче, не е крайно необходима единствено на Израел и международния ционизъм, но също и на глобалистката система, като цяло. Целта на тази система е пълното унищожаване на европейските народи и на другите бели хора с европейски произход, наред с техните традиции, духовност и култура. С помощта на враждебни към семейството закони, аборти и поощряване на хомосексуализма, раждаемостта на белите нации бива постоянно снижавана, докато в същото време имиграцията на хора от чужди култури и раси бива насърчавана. За да не може бялата раса да се съпротивлява срещу това да бъде изместена от тях, тя трябва да бъде доведена до неспособност да се отбранява, чрез целенасочена пропаганда. Холокауст-историята е идеална за тази цел – всеки, който се застъпва за запазване идентичността на своя народ, е наричан расист, а докъде води расизмът видяхме в Третия Райх, с неговите лагери на смъртта и газови камери! Това е причината Холокауст-пропагандата да става все по-натрапчива и затова училищни класове биват пращани в Аушвиц за индоктриниране.

При тези обстоятелства, за нас, които желаем да запазим белите народи и тяхната култура, борбата срещу лъжата-Холокауст и подкрепата на ревизионизма, се разбира от само себе си. Ние трябва да се борим, с всички налични средства, за да се осигури възстановяването на пълна свобода за историческо изследване, за да могат ревизионистите открито да представят своите резултати и доводи. До тогава, да направим всичко по силите си, резултатите от ревизионистичните изследвания да бъдат най-широко разпространявани.